

“Viața este o ciudată comedie care amestecă împreună și dureri și bucurii,
punând lacrimi lângă zâmbet, punând zâmbet lângă plâns.” (Alexandru Macedonski)

din cuprins:

"Schimbarea nu va veni dacă așteptăm o altă persoană sau un alt timp. NOI suntem cei pe care i-am așteptat. NOI suntem schimbarea pe care o așteptăm". (B. Obama)

Proiectul nostru de suflet

9 octombrie-Ziua Holocaustului în România

Iubire, empatie, toleranță

Spirit civic

EVA-FETITA INIMILOR NOASTRE

-Mă numesc Eva, pe tine?

.....niciun răspuns (Eva ridică din umeri și are un mic oftat. Își pune mâinile la tâmpile și continuă să contemple lumea în care trăiește)

-Ah, am uitat! Atunci când veți afla despre mine, eu voi fi doar o amintire. Însă, (pauză) să știți că sufletul meu va fi aproape de toți copiii care iubesc pacea, liniștea, viața, familia, frumosul și, de ce nu, tot ceea ce îi înconjoară.

-Am fost un copil cu o familie fericită, un copil cu vise și nu cu foarte multe așteptări pentru că, nu-i așa, ce așteptări putea să aibă un copil atunci când are de toate. Am o familie minunată. Îmi este mereu aproape! Părinții îmi sunt și prieteni și mă înțeleg că doar... (pauză și zâmbind spune): Și ei au fost cândva copii!. Sufletul lor parcă copilărește și astăzi deși, grijiile cotidiene, simt, că îi cam copleșesc câteodată.

Eva se uită în oglindă, își aranjează părul, zâmbeste cum o face de fiecare dată și își spune:

-Am auzit părinții vorbind de război și că, NOI, evreii, vom avea de suferit, că în scurt timp vom fi obligați să ne părăsim casele. M-au pus pe gânduri aceste cuvinte pe care nu știu dacă le înțeleg așa de bine. Am prieteni, am rude, oare ce se va întâmpla cu noi dacă totul este adevărat? Nu știu ce să cred! Eu sunt doar un copil!

Se uită de jur-împrejurul camerei sale și continuă:

-Ah, ca de obicei, mintea îmi fuge la joacă și am uitat să vă spun că am împlinit 13 ani și m-am născut în treisprezece, într-o zi de vineri. I-am auzit pe adulți împărțind păreri diferite despre data de 13. Unii spun că este o zi cu noroc, o vârstă norocoasă, alții, mai sceptici, spun că aduce ghinion. Voi ce spuneți?

Așteaptă puțin, pleacă capul și uitându-se pe sub gene exclamă:

-Iar am uitat că eu sunt doar în imaginația fiecărui copil din aceste timpuri. Eu nu mai sunt. Deși, mi-aș fi dorit să trăiesc iar viața mea, în aceste momente, să fie alta. Mi-aș fi dorit să fie altfel! (continuare nr. următor) **Prof.coordonator: Livia Ghiurcuța**

"Nu este suficient să condamnăm răul, avem datoria de a conserva memoria Holocaustului.

Memoria reprezintă un patrimoniu prețios, o sursă de umanitate!

E nevoie să fim voci în calea uitării, a negării, a indiferenței, pentru ca astfel de fapte să nu mai aibă loc niciodată, nicăieri".

„... Nu a început cu camerele de gazare. Nu a început cu crematoriile. Nu a început cu lagărele de concentrare și exterminare. Nu a început cu cei 6 milioane de evrei care și-au pierdut viața. Nu a început nici cu celelalte 10 milioane de oameni care au murit, inclusiv polonezi, ucraineni, bieloruși, ruși, iugoslavi, romi, persoane cu dizabilități, dizidenți politici, prizonieri de război, Martorii lui Iehova și homosexuali.

A început cu politicienii care împart oamenii între „noi” și „ei”. A început cu discursurile de ură și intoleranță, pe străzi și prin mijloacele de comunicare. A început cu promisiuni și propagandă, care viza doar creșterea consensului. A început cu legi care distingeau oamenii pe baza „rasei” și a culorii pielii. A început cu copiii expulzați de la școală pentru că erau copii ai unor alte religii. A început cu oameni lipsiți de bunurile lor, de cei dragi, de casele lor, de demnitatea lor. A început cu etichetarea intelectualilor. A început cu ghetozarea și deportarea.

A început când oamenii au încetat să se mai îngrijească, când oamenii au devenit amorțiți, ascultători și orbi, cu credința că toate acestea erau normale”. Primo Levi

„Închipuiți-vă însă un om căruia, odată cu ființele dragi, îi sunt luate casa, obiceiurile, hainele, în sfârșit totul, literalmente tot ce posedă: va fi un om gol pe dinăuntru, redus la suferință și nevoi, care a uitat de demnitate și discernământ, deoarece este foarte ușor ca omul care a pierdut totul să se piardă și pe el însuși; într-atât încât vei putea, cu inima ușoară, să hotărâști viața sau moartea lui dincolo de orice simțământ de afinitate omenească, în cel mai fericit caz, pe baza unei simple aprecieri a utilității”. Primo Levi, *Mai este oare acesta un om?*

(Diana Iancu-Muzeograf la Muzeul "Țării Crișurilor")

Prin ochii copiilor și a adulților

...prin temă și modalitatea de abordare a problemei, ni s-a oferit posibilitatea de a ne pune la contribuție creativitatea, empatia, toleranța, spiritul civic, pornind de la cunoștințele dobândite pe parcursul anilor de școală despre problema Holocaustului. Și poate cel mai mult, ne-a provocat. (Cristina Fota, clasa a VIII-a)

După 4 ani de activități extracurriculare și proiecte, pot spune că mă cunosc mai bine și știu că drepturile și libertățile omului nu pot fi îngrădite de nicio altă persoană oricât de mult aceasta și-ar dori sau oricâtă putere ar avea. Am devenit mai înțelegătoare și am înțeles că implicarea mea, oricât de mică ar fi, contează. (Fetea Romina, clasa a VIII-a)

A fost o deosebită plăcere să iau parte la acest proiect prin care mi-am îmbogățit cunoștințele despre poporul evreu și tragicele evenimente prin care au fost nevoiți să treacă. (Larisa Cicort, clasa a XII a A)

Am fost plăcut impresionat de modul în care elevii s-au implicat în acest proiect. Fie ca toți să învățăm din trecutul, marcat de multe suferințe, al poporului evreu. (Prof. Vasile Juncu)

Discriminarea se practică de la începutul lumii și are forme mai directe sau mai voalate. Fie ca văzând răul pe care îl poate face să nu o risipim și noi în lume, conștient sau inconștient! Fie ca educație să fie calea spre schimbare! Și în acest sens proiectul ne deschide ochii și ne face răul vizibil. (Prof. Elena Luca)